

SZÖVETEK

Czinke Ferenc emlékére

csak azt tudjuk ami elmúlt körülöttünk pattognak a húrok
már egy normális abc sincs hogy visszaolvasást tartsunk
rikoltoznak medve ősök kutya tappancsosok pedig mondanád
jó együtt lenni veletek olykor nélkületek újból és megint
és jön a csakhát meg az ide figyelj édes öcsém
figyelmedet idézem bakhátakon onnan csak nőni lehet
lecsúszni lehetetlen hát mégis mi történt
bezárt melegébe az éjszaka holott ízlelhetnénk fejtett babot
chetnénk törpe harcsát Janiéknál nézhetnénk képeket
megsúgva egymásnak mindent ami van és ami meg sem történt
most éppen Bachot játszik Shlomo Mintz az É-dúr partitát
ezt játszottam én is neked mert ott voltál
mint falon az Édesanyám ikonja a Medvetánc és a többiek
jöttél kocsival lelkendezve győztesen
mert lehetett szeretni és utálni mindkettő egyre megy
most hallgatózunk melyik nesz az igazi
a volt vagy a valós s ennek már nincs is hangja
eltévedt bárányok ugrálnak kobakosok és igazmondók
leereszkedett csendben tódulnak szavak jajgatnak
így hát minden megtörténhet el sem köszöntél te
megtört gyertyaszál az éjszakában elvándorolt képzelet
hogyan leszünk ezek után vacsorára sem megyünk
mert megtörtént az utolsó ezek után maradnak a mesék
voltunk talán egyszer leszünk valahányan annál az asztalnál
pedig csak elköszönünk egymás mellett el nem megyünk

(2000. november 29.)

í t é l e t

akkor a legnehezebb amikor nincs miért
futsz magad után kerekeid elhagynak
sehol egy távoli csillag meteorfészek
csak monoton napok egymásutánja
lélektánc emberparti magány
út út út út Rodostóba

(2000. január 21.)

h í r v i v ő

nem kívánok tőled semmit
sem csókot sem szerelmet
szerettelek szép szóval
tőlünk elmenekült az élet

(2001. augusztus 16.)